

Det er for Resten mærkeligt, at Lovforslag herom ikke fremsættes samtidig med det her foreliggende. Det var dog rimeligt, Rigsdagen havde dog Krav paa at faa et samlet Overblik over, hvad det er, der nu skal ske. Man har længe forhandlet om Ændringer i Cigarbeskatningssatserne, og man har i indviede Kredse været fuldt fortrolig med, hvad det er, der skal ske, og interesserede Kredse render ogsaa mig paa Døren og spørger: Hvornaar bliver dette Lovforslag forelagt, for vi maa vide Besked, hvordan vi er stillet med Hensyn til Fabrikationen, det gaar ikke an, at vi her skal vente den ene Dag, den ene Uge efter den anden. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Finansminister, som desværre ikke er til Stede . . . jo, som nu er kommet til Stede, om vi ikke snart maa faa forelagt det Lovforslag, der siges at være paa Trapperne, angaaende Ændringer i Cigarbeskatningens Regler. Det vil dog være rimeligt, at vi, under Overvejelserne af det her foreliggende Lovforslag, bliver klar over, i hvilken Udstrækning Afpresningen nu skal foregaa.

Naar man dernæst skal foretage en saglig Betragtning af nogle Enkeltheder, naar man først til det naturlige Spørgsmaal, hvorfor der her foretages en saa meget forskellig Behandling af Tobaksindustrien og Skotøjsindustrien. Den ene faar Toldforhøjelse paa over 2 Aar, uden Betingelse, og den anden faar nogle Stumper og Stykker uden fornøftig Forbindelse og paa en Række Betingelser, som man ved ikke kan gennemføres. Hvorfor er der denne Forskel? Man har sagt noget om, at det ene var en Luksusindustri og det andet Nødvendighedsindustri. Jeg ved ikke, om det er nogen Forklaring, mig har den ikke forekommet overbevisende. Det maa dog være Staten lige vigtigt at værne Nødvendighedsindustrier som Luksusindustrier. Hvis det er Formaalet, som det udtrykkes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at tilvejebringe et Værn mod den udenlandske Konkurrence, hvorfor saa ikke gøre dette under ensartede Betingelser? Og det naturlige var, at man saa strøg disse urimelige Betingelser, som er stillet overfor den ene Industri. Det er lidt uforstaaeligt, hvorfor der skal lukkes for Cigarer fra Udlandet, saa vidt man altsaa mener at kunne gennemføre det med denne høje Toldsats, medens man stiller uopfyldelige Betingelser for paa samme Maade at lukke for Fodtøjet.

Hvad Cigarene angaar, vil den første Virkning af dette Lovforslags Vedtagelse være, at der fra Frihavnen strømmer ind i

Landet et meget betydeligt Kvantum Cigarer, paa hvilke man faar den Godtgørelse, som er omhandlet i § 1, Stykke 2. Der ligger, saa vidt mig bekendt, 11 Millioner Cigarer i Frihavnen; hvor mange af dem der er købt inden 1. August 1922, har jeg ingen Opgørelse over, men det er en ganske betydelig Mængde, og Dagen efter dette Lovforslags Vedtagelse svømmer disse ind her i Byen foreløbig. Det vil neppe kunne siges at være til noget egentligt Værn eller nogen Beskyttelse for Tobaksindustrien, naar den Foranstaltning iværksættes. Hvad Skotøjsfabrikkerne angaar, sætter man altsaa disse under Kontrol, og paa Papiret udsteder man ogsaa Regler for Udbyttebegrænsningen, men Cigarfabrikkerne foretager man jo intet saadant overfor. Er det mere uhæderligt at være Skomager end at være Cigarmager? Man skulde tro det. Hvorfor skal de, der har kastet sig over Skotøjsfabrikationen, underkastes strengere Regler end de, der tilfældig er blevet Direktører for Cigarfabrikker? Det er lidt vanskeligt at forstaa. Ja, der er maaske den Begrundelse, at Cigarfabrikanterne har klarret sig saa nogenlunde, har tjent ganske pæne Udbytter, medens Skotøjsfabrikkerne i nogle Aar ingenting har tjent, og den, der lidet har, skal jo fratages det lidet, han har. Det er vel efter denne gamle bibelske Regel, man her gaar frem; thi ellers er det uforstaaeligt.

Cigarfabrikkerne kan, ogsaa naar dette Kriseværn er iværksat, udbetale Tantieme og saa stort et Udbytte, de evner, uden at nogen bryder ind og over Kontrol eller foretager sig noget overfor dem, og de kan altsaa nyde dette Værn, hvis det er noget Værn, som tilvejebringes gennem denne Lov. Men Skotøjsfabrikkerne er ganske anderledes stillet. I § 2 gives der et Forbud mod Prisforhøjelse. Jeg hørte, at Venstres ærede Ordfører (Hedegaard) var særdeles glad for dette. Ja, det er jo i hvert Fald en Behagelighed, hvis man virkelig er i Stand til at sikre mod Prisforhøjelse paa visse Varer. Jeg har ellers haft det Indtryk i flere Aar, at Venstre slet ikke var saa begejstret for den Slags kunstige Foranstaltninger: de frie Kræfter skulde have Lov til at raade, de skulde bringe Priserne nedad. Men her skal man alligevel have en Lovbestemmelse. Nuvel, ud fra vort Synspunkt kan det jo være meget godt, at man ikke vil have nogen Prisforhøjelse. Det hedder: medmindre Raastofferne stiger i Pris, eller Arbejdslønnen stiger. Men det er jo dog en Lænke paa Erhvervene i Henhold til tidligere Udtalelser fra Regeringens Side, en Lænke lige-